

Tuần vừa qua, tôi trồng một ít hoa trong vườn trước nhà. Vì là những cây hoa mới trồng nên tôi phải lo tưới mỗi ngày để cây không chết. Ngày hôm qua, tôi thấy những cây hoa của tôi lên thật tốt những cùng với những cây hoa mới sạ cây cỏ dại, nên để cỏ dại nẩy nên cũng mọc lên khá tốt. Dĩ nhiên là tôi phải nhổ những cây cỏ dại đó đi để cho thấy những bông hoa đẹp. Ngày xưa, khi dạy dỗ quần chúng, Chúa Giê-xu đã dùng dụ ngôn, tức là những câu chuyện trong đời sống hàng ngày với ngụ ý dạy dỗ. Một trong những câu chuyện đó như sau. Đức Chúa Giê-xu phán:

Người thiên đàng gieo những hạt giống kia gieo những hạt trong ruộng mình. Những đang khi người ta ngủ, thì kẻ thù chôn ruộng liến độn, gieo cỏ lùng vào trong lúa mì, rồi đi. Đến khi lúa mì lớn lên, và trổ bông, thì cỏ lùng cũng lòi ra. Các đầy tớ của chủ nhà bèn đến thưa rằng: Thưa chủ, chớ không gieo những hạt trong ruộng chớ sao? Vậy thì cỏ lùng bở đâu mà ra? Chủ đáp rằng: Ấy là một kẻ thù đã làm điều đó. Các đầy tớ thưa rằng: Vậy chủ có muốn chúng tôi đi nhổ cỏ đó chăng? Chủ rằng: Chớ nên, e khi nhổ cỏ lùng, họ cày nhổ những hạt lúa mì đi chăng. Hãy để cho cỏ hai thứ cùng lớn lên cho đến mùa gặt; đến mùa gặt, ta sẽ dặn con gặt rằng: trổ cỏ hãy nhổ cỏ lùng, bó lại thành bó mà đốt đi; song hãy thâu trổ lúa mì vào kho ta (Phúc Âm Ma-thi-ơ 13:24-30).

Câu chuyện này đã được chính Chúa Giê-xu giải thích như sau:

Kẻ gieo những hạt, là Con người (Con Người là một danh hiệu Chúa Giê-xu dùng để gọi chính Ngài). ruộng là thế gian; gieo những hạt, là con cái người thiên đàng; cỏ lùng, là con cái quỷ dữ; kẻ nghịch thù gieo cỏ dại, là ma quỷ; mùa gặt, là ngày tận thế; con gặt, là các thiên sứ. Còn người ta nhổ cỏ lùng mà đốt trong lửa thế nào, thì ngày tận thế cũng sẽ như vậy; Con người sẽ sai các thiên sứ Ngài thâu mồi gieo những xấu và những kẻ làm ác khỏi người thiên đàng, và quăng những người đó vào lò lửa, là nơi sẽ có khóc lóc và nghiến răng. Khi ấy, những người công bình sẽ chói sáng như mặt trời trong người của Cha mình (Phúc Âm Ma-thi-ơ 13:37-43).

Câu chuyện Phúc Âm trong hai tuần qua, chúng tôi trình bày với quý vị về dụ ngôn người gieo những hạt và những áp dụng cho chúng ta. Dụ ngôn lúa mì và cỏ lùng cũng vậy. Chúa Giê-xu cho

chúng ta thấy rằng luôn luôn có một thời gian tìm kiếm để họ phá hết giới hạn. Chúa chỉ gieo điếu vào trên gian nhưng ma quỷ luôn luôn gieo điếu xấu. Khi chúng ta nhìn thấy những cái ác, những điếu xấu xa trên gian, chúng ta phải nhìn thấy những điếu đó đến từ ma quỷ, một thời gian luôn luôn tìm cách chống lại Chúa. Chúng ta nhìn thấy trên gian mà thôi, ngay trong đời sống chúng ta hàng ngày, chúng ta thấy rằng luôn luôn có hai thời gian giới hạn. Chúng ta thấy rằng những người tốt những người cũng luôn luôn bị tấn công bởi những người xấu. Ý thức điếu này, chúng ta sẽ cần thời gian trong việc tiếp thu những gì đến với chúng ta. Bởi nghe lời Chúa, thấy hay, thấy đúng muốn thời gian hành động tiếp tục có những tiếng nói, những người tốt tìm cách họ hay họ những điếu tốt đẹp đó. Lời Chúa như hạt giống tốt nhưng ma quỷ không muốn cho những hạt giống tốt đó sinh sôi nảy nở, nó gieo vào lòng ta những ý nghĩ xấu xa, những tật xấu và vạ. Cách tốt nhất để những điếu này không sinh sôi nảy nở là hãy ngăn chặn từ điếu, đừng cho chúng có dịp tấn công trí tuệ chúng ta. Một khi đã bén rễ trong tâm hồn ta khó có thể ngăn chặn.

Câu chuyện này cũng nói rõ ràng cho chúng ta biết về một thế giới trong xã hội ta thấy rằng giới là đời đời giới. Cái lòng có bề ngoài giới nhưng lúa mì thì nào thì đời này cũng có những người làm ra và đời đời giới này, rất khó cho ta phân biệt. Chính chúng ta cũng có thể rơi vào chiềch bẫy này dễ dàng khi chúng ta hành động theo thông lệ bề ngoài mà không một chút suy nghĩ, không một chút thức chất bên trong. Có thể nói đời đời giới là căn bệnh kinh khủng nhất đời vì nếu một người xấu thì hiển nhiên rõ ràng là một người xấu và ta sẽ biết mà tránh xa. Người tốt, một người làm ra và đời đời mà không phải không phải làm cho người khác bề mặt là và đời đời những họ quỳ vô cùng tại họ. Chúa Giê-xu cũng cáo chúng ta về những họ người này như sau: "Hãy coi chúng ta những kẻ mang lấy chiên đến cùng các người những bề trong là lang sói hay cún xé. Các người những người trái nó mà nhìn biết được." Lời Chúa cho thấy rằng chúng ta có thể nhìn ra thật rõ qua những kẻ qua cửa và vào vào. Những con người đời đời qua cửa sau một thời gian có thể nhìn ra dễ dàng qua hành động của họ. Và đó cũng chính là điểm mà ba mà câu chuyện gieo cấy trong ruộng lúa mì đời chúng ta.

Những người làm ruộng khi trông thấy cấy trong ruộng lúa đã xin chủ nhà cấy để những cây không cho e rằng những cây lúa vì hình dáng bề ngoài hai cây quá giống nhau. Điếu này đời chúng ta đời vạ xét đoán người khác theo diện mạo bề ngoài của họ. Nhưng khi chúng ta vạ xét người theo bề ngoài mà không phân biệt được thật giả bên trong. Vì vậy khi trông thấy những người tốt hay họ, ta đời vạ đoán xét những họ đời từ họ chung cuống. Ta không thể dựa trên một hành động đến họ hay một giai đoạn nào đó trong đời sống những trên toàn thể cuống đời của họ. Thật ra đến họ chung cuống, đến cuống cùng, đó mới là điếu quan trọng. Chúa Giê-xu cho biết mùa gieo là ngày tốt nhất, ngày cuống cùng. Chúa phán: "Ngài sai các thiên sứ Ngài thả mồi gieo gieo và mồi kẻ làm ác kẻ người Ngài và quăng những người đời đó vào lò lửa." Người xấu cũng nói: "Thiên ác đời đời chung họ báo." Nếu không có

ngày cuối cùng thì ta không phải sống thì n lành gì đi làm gì? Đây cũng là niềm an ủi cho chúng ta khi phải chấp nhận kiếp nhân sinh công việc. Cuộc sống, cuộc sống, cuộc sống là sự thăng trầm phát triển công minh của Đấng Chí Cao, không ai tránh khỏi được. Thánh Kinh dạy: "Đã nên dành cho con người phải chấp nhận tất cả những gì xảy ra." Mọi mặt chúng ta đều sẽ đi vào cõi chết như cuộc sống của chúng ta không chấp nhận được. Mọi người đều sẽ sống lại để chấp nhận xét xử trước tòa chung thẩm. Thánh Kinh cho biết ai không có tên trong sách sống sẽ sống để bị ném xuống hồ lửa và đó là sự chết thứ hai. Mọi chúng ta sẽ qua mặt lên chết đi nơi này rồi sống lại để chấp nhận xét xử. Và cái chết thứ hai là hình phạt đi đến nơi hỏa ngục, một viễn cảnh vô cùng kinh khủng mà chúng ta mới có thể quyết định cho sự phần của mình mà thôi.

Lúa và cỏ sẽ tiếp tục mọc trong cánh đồng trên gian này và đôi khi rất khó cho chúng ta phân biệt đâu là lúa đâu là cỏ. Nhân đây hãy khiến chúng ta đi cho đến ngày cuối cùng, lúc ấy tất cả sẽ phân minh. Phân minh qua kết quả của việc làm. Bón là lúa hay là cỏ trong cánh đồng trên gian này? Hãy để cho Chúa thay đổi tâm hồn Bón, hãy để cho hạt giống tốt của Lời Chúa gieo vào lòng Bón, sinh sôi nảy nở và kết quả trong tâm hồn, Bón sẽ là cây lúa tốt mang lợi ích cho chính mình và mọi người. Đấng đem quả gieo nhân lành thì tất cả sẽ xa, nhân lành ác ý đến rồi Bón sẽ phải ăn hối hận suốt đời nơi hỏa ngục.

Quý thánh gia nghe câu chuyện Phúc Âm nói về lúa và cỏ trong cánh đồng trên gian. Quý muốn làm nhân cây lúa tốt mang lợi ích cho mọi người, hãy đặt lòng tin nơi Thiên Chúa, mọi Chúa ngự trị tâm hồn, Chúa sẽ thay đổi tâm hồn Bón giúp Bón đem lợi nhân lành kết quả tốt cho đời sống và bản thân không phải lo sợ trước viễn cảnh của cái chết thứ hai đi đến nơi hỏa ngục.